

Terug naar Bijbel index	Terug naar Boek index
---	---------------------------------------

2koningen 9

- 1 De profeet Elisa riep een van de profeten en zeide tot hem: Gord uw lendenen, neem deze oliekruid met u en ga naar Ramot in Gilead.
- 2 Wanneer gij daar gekomen zijt, zie dan uit naar Jehu, de zoon van Josafat, de zoon van Nimsi. Ga bij hem binnen, doe hem opstaan uit het midden van zijn wapenbroeders en breng hem in de binnenste kamer.
- 3 Neem dan de kruik met olie, giet ze uit over zijn hoofd en zeg: Zo spreekt de Here: Ik zalf u tot koning over Israel. Open daarna de deur en vlucht zonder dralen weg.
- 4 Toen ging die jonge man, de jonge profeet, naar Ramot in Gilead.
- 5 Toen hij daar kwam, zaten de legeroversten juist bijeen. En hij zeide: Ik heb een boodschap voor u, overste. Jehu zeide: Voor wie van ons allen? En hij antwoordde: Voor u, overste.
- 6 Toen stond hij op en ging het huis binnen. En hij goot de olie over zijn hoofd en zeide tot hem: Zo spreekt de Here, de God van Israel: Ik zalf u tot koning over het volk des Heren, over Israel.
- 7 Gij zult het huis van uw heer Achab slaan, opdat Ik het bloed van mijn knechten, de profeten, ja, het bloed van alle knechten des Heren aan Izebel wreke.
- 8 En het gehele huis van Achab zal omkomen; Ik zal van Achab al wat mannelijk is uitroeien, allen in Israel van hoog tot laag;
- 9 Dan zal Ik met het huis van Achab evenzo handelen als met dat van Jerobeam, de zoon van Nebat, en dat van Basa, de zoon van Achia;
- 10 En Izebel zullen de honden verslinden op de akker te Jizreel, en niemand zal haar begraven. Toen opende hij de deur en vluchtte weg.
- 11 Daarna kwam Jehu naar buiten bij de dienaren van zijn heer en een hunner zeide tot hem: Is alles wel? Waarom is deze waanzinnige tot u gekomen? En hij antwoordde hun: Gij kent immers de man en zijn gepraat.
- 12 En zij riepen: Leugens! Deel het ons toch mee. Toen zeide hij: Zo en zo heeft hij tot mij gesproken: aldus spreekt de Here: Ik zalf u tot koning over Israel.
- 13 Daarop nam ieder haastig zijn kleed en spreidde het voor zijn voeten op de treden van de trap; zij bliezen op de hoorn en riepen: Jehu is koning!
- 14 Aldus smeedde Jehu, de zoon van Josafat, de zoon van Nimsi, een samenzwering tegen Joram. (Joram nu had Ramot in Gilead bezet, hij en geheel Israel, tegen Hazael, de koning van Aram;
- 15 En koning Joram was teruggekeerd om te Jizreel genezing te zoeken voor de wonden, die de Arameeërs hem hadden toegebracht, toen hij streed met Hazael de koning van Aram). En Jehu zeide: Indien gij er zo over denkt, laat dan niemand uit de stad ontkomen om dat in Jizreel te gaan berichten.
- 16 Toen besteeg Jehu zijn wagen en ging naar Jizreel, want Joram lag daar [ziek]. En Achazja, de koning van Juda, was gekomen om Joram te bezoeken.
- 17 De wachter nu stond op de toren te Jizreel; hij zag de troep van Jehu aankomen en zeide: Ik zie een troep. Toen zeide Joram: Neem een ruiter en zend hun die tegemoet om te vragen: Is het vrede?
- 18 De ruiter ging hem tegemoet, en zeide: Zo zegt de koning: Is het vrede? Maar Jehu zeide: Wat hebt gij met vrede te maken? Keer om, volg mij! En de wachter berichtte: De bode is bij hen gekomen, maar keert niet terug.
- 19 Toen zond hij een tweede ruiter. Ook deze kwam bij hen en zeide: Zo zegt de koning: Is het vrede? Maar Jehu zeide: Wat hebt gij met vrede te maken? Keer om, volg mij!
- 20 En de wachter berichtte: Hij is bij hen aangekomen, maar keert niet terug. En zoals zij voortjagen, zo jaagt alleen Jehu, de zoon van Nimsi, want hij jaagt als een razende.
- 21 Toen zeide Joram: Span in. En men spande zijn wagen in. En Joram, de koning van Israel, trok uit met Achazja, de koning van Juda, ieder op zijn wagen; zij trokken uit, Jehu tegemoet en troffen hem aan op de akker van de Jizreeliet Nabot.

- 22 Zodra Joram Jehu zag, vroeg hij: Is het vrede, Jehu? Maar deze antwoordde: Wat vrede, zolang de hoerereien van uw moeder Izebel en haar vele toverijen voortduren?
- 23 Daarop wendde Joram de teugel, vluchtte en riep Achazja toe: Verraad, Achazja!
- 24 Maar Jehu omklemde de boog en trof Joram tussen zijn schouders, zodat de pijl hem het hart doorboorde; en hij zakte in zijn wagen ineen.
- 25 Toen zeide Jehu tot zijn hoofdman Bidkar: Neem hem op en werp hem op de akker van de Jizreeliet Nabot. Want herinner u, dat de Here, toen gij en ik zij aan zij reden achter zijn vader Achab, deze Godsspraak over hem gaf:
- 26 Voorzeker, Ik heb gisterenavond het bloed van Nabot en van zijn zonen gezien, luidt het woord des Heren. Ik zal het aan u vergelden op deze akker luidt het woord des Heren. Nu dan, neem hem op en werp hem op de akker, volgens het woord des Heren.
- 27 Toen Achazja, de koning van Juda, dat zag, vluchtte hij in de richting van Bet-haggan. Maar Jehu achtervolgde hem en beval: Hem ook! Schiet hem neer op zijn wagen! [En] [zij] [raakten] [hem] op de helling naar Gur bij Jibleam; hij vluchtte naar Megiddo en stierf daar.
- 28 Zijn dienaren vervoerden hem op een wagen naar Jeruzalem en begroeven hem in zijn graf bij zijn vaders, in de stad Davids.
- 29 Achazja nu was koning geworden over Juda in het elfde jaar van Joram, de zoon van Achab.
- 30 Jehu kwam te Jizreel. Toen Izebel dit vernomen had, beschilderde zij haar ogen met zwart en versierde haar hoofd, en zij keek uit het venster.
- 31 Toen Jehu de poort binnenkwam, riep zij: Is het wel met Zimri, de moordenaar van zijn heer?
- 32 En hij hief zijn gelaat op naar het venster en zeide: Wie is op mijn hand? Wie? En toen twee, drie hovelingen hem aankeken,
- 33 Gebood hij: Werpt haar naar beneden! En zij wierpen haar naar beneden, zodat haar bloed rondspatte tegen de muur en tegen de paarden, en hij vertrapte haar.
- 34 En hij ging naar binnen, at en dronk. Daarna zeide hij: Ziet toch om naar die vervloekte en begraaft haar, want zij is de dochter van een koning.
- 35 Zij gingen heen om haar te begraven, maar vonden van haar niets dan de schedel, de voeten en de handpalmen.
- 36 Toen zij terugkwamen en hem dat berichtten, zeide hij: Dit is het woord, dat de Here gesproken heeft door zijn knecht, de Tisbiet Elia: Op de akker te Jizreel zullen de honden het vlees van Izebel verslinden,
- 37 En het lijk van Izebel zal op de akker te Jizreel zijn als mest op het veld zodat men niet kan zeggen: Dit is Izebel.

[vorig hoofdstuk](#) [volgend hoofdstuk](#)

From:

<https://bijbelwiki.famvisser.net/> - **Bijbel Wiki**

Permanent link:

<https://bijbelwiki.famvisser.net/doku.php?id=bijbels:cjb:tekst:2koningen9>

Last update: **2024/09/02 22:32**

